

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010257
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2113010257.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci odsúdeného U. P., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 12.03.2013 sp. zn. 6PP/19/2013, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.04.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. P., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného zákona, zamietol žiadosť odsúdeného U. P. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 09.10.2007 sp.z. 1T/164/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 08.04.2008 sp.zn. 3To/13/2008 v trvaní 7 rokov pre trestný čin podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona.

Začiatok trestu mal odsúdený dňa 08.01.2007 a lehota v zmysle § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného zákona uplynula odsúdenému dňa 08.09.2011, pričom predpokladaný koniec trestu má mať 08.01.2014.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že v danom prípade neboli splnené materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko od neho nemožno bezpečne očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia povedie v budúcnosti riadny život a to i s poukazom na ďalšie trestné stíhanie, ktoré v súčasnosti je proti nemu vedené a ktoré nie je ešte doposiaľ ukončené, ako i na charakter spáchanej trestnej činnosti a jeho nepriaznivú resocializačnú prognózu.

Proti tomuto uzneseniu zhlásil sťažnosť odsúdený, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré uznesenie predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený U. P. si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý mu bol uložený za zločin podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 09.10.2007 sp.z. 1T/164/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 08.04.2008 sp.zn. 3To/13/2008.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Bratislave od 12.01.2007, kde začal vykonávať trest odňatia slobody dňa 08.04.2008. Spočiatku jeho správanie a vystupovanie v danom ústave nebolo vždy na požadovanej úrovni. Dňa 22.04.2008 bol premiestnený do Ústavu ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde bol zaradený do diferenciacnej skupiny „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. V dodržiavaní ústavného poriadku v minulosti boli uňho zaznamenané menšie nedostatky, ktoré však v súčasnosti odstránil. Doposiaľ bol 8-krát disciplinárne odmenený, naposledy dňa 11.12.2012 a to mimoriadnym povolením návštevy. Disciplinárne potrestaný nebol. Pracovne je zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv, kde jeho pracovná morálka je hodnotená pozitívne. Resocializačná prognóza u odsúdeného sa javí ako menej priaznivá, pričom rizikové faktory sú uňho predovšetkým dosiahnuté vzdelanie a trestná činnosť. Je tiež potrebné poukázať na to, že už v minulosti a to dňa 12.12.2011 bola jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá. Záverom hodnotenia sa konštatuje, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a preto ho odporučil podmienené prepustiť.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak

a/ ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody;

b/ ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vychádzajúc z vyššie uvedených ustanovení je teda zrejmé, že súd môže odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky v podobe zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd po preskúmaní spisu však dospel k záveru, že odsúdený v danom prípade splnil len prvú a to formálnu podmienku pre účely podmieneného prepustenia a to v podobe výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

V súlade s názorom I. stupňového súdu však i krajský súd dospel k záveru, že odsúdený vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu, charakter spáchanej trestnej činnosti pre ktorú bol odsúdený a jeho celkový osobnostný profil, nie je možné dôvodne predpokladať, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, by tento mohol viesť riadny život.

Skutočnosť, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody aktívne vytvára podmienky na získanie disciplinárnych odmien vzhľadom na to, že je vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, sama o sebe nepredstavuje dôvod na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmienenom rozhodnutí odsúdeného. Správne okresný súd poukázal na to, že zmysel podmieneného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom avšak bez zreteľa k účelu trestu.

Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je dôvodný predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Takýto predpoklad však u odsúdeného zistený nebol a preto okresný súd podľa názoru krajského súdu správne postupoval, keď za splnenia všetkých zákonných podmienok žiadosť odsúdeného U. P. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 písm.b/ Trestného poriadku zamietol.

Nakoľko ani krajský súd nezistil žiaden dôvod pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného U. P. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.